

DOWN

AUSTRALISKA NYA ZEELÄNDSKA VÄNSKAPSFÖRENINGEN ☆ WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

UNDER

NR 4 / 2012

THE SAINTS

DÄR
REGNSKOGEN
MÖTER REVET

DYKNING
PÅ NYA ZEELAND

AUSTRALIEN
OCH SVERIGE
LÅNGT EMELLAN MEN
ÄNDÅ LIKA

- NYHETER
- SAMARBETE MED
STUDIEFRÄMJANDET
- KANGOROO HOPPET
- LÄSARFRÅGOR

BESÖK VÄNSKAPSFÖRENINGENS NYA HEMSIDA

På hemsidan hittar du senaste nytt om evenemang, nyheter, medlemsförmåner och tips. Du kan läsa artiklar, reseskildringar och få information om working holiday, visum mm.

WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

BLI MEDLEM I AUSTRALISKA NYA ZEELÄNDSKA VÄNSKAPSFÖRENINGEN

Medlemsavgift 200:- kalenderår. Förutom vår medlemstidning erhåller du en mängd rabatter hos företag och föreningar som vi samarbetar med. Att bli medlem utvecklar och lönar sig! Inbetalning till PlusGiro konto 54 81 31-2. Uppge namn, ev. medlemsnummer och e-postadress.

Det sprakar från elden i kakelugnen och första adventsljuset är tänd när jag skriver denna ledare. Den första snön har redan fallit, det nalkas mot jul och vi närmar oss ett nytt och spännande år. År 2012 har varit alldeles fantastiskt för egen del. Jag har börjat på ett nytt arbete som verksamhetsutvecklare hos Studieförbundet Bohuslän Norra med inriktning på musik

och kultur. Vågar nog påstå att det är det mest inspirerande arbete jag hittills haft. Inspirerande är också att just Studieförbundet och Vänkskapsföreningen under hösten inlett ett samarbete som jag hoppas ni kan ha mycket glädje och nytta av. Som vanligt går man omkring och längtar till vänner och platser på andra sidan jordklotet. Speciellt nu när två av våra styrelsemedlemmar, Margot och Thomas reser iväg för att fira både jul på Nya Zeeland och sedan nyår i Australien. Jag håller regelbundet kontakt med mina vänner i Australien och sakta men säkert börjar planerna ta form inför nästa resa. Får dock hålla mig till nästa sommar, december 2013, januari 2014 då vi planerar en ny turné med mitt band Lars Wallin & The TribeLars till Australien och Nya Zeeland. År 2012 har även varit ett lyckosamt år för vår förening. Vi har fått nya inspirerande styrelsemedlemmar, Martine, Margot och Thomas. Dessutom har vi fått två föreningsambassadörer på plats i Australien och på Nya Zeeland. En fantastisk resurs exklusivt till er, våra medlemmar. Vill återigen uppmana er att dela med er av era reseerfarenheter, skicka gärna in artiklar, detta är något våra läsare uppskattar stort. Kontakta Studieförbundet på din ort om ni vill ha besök av oss i form av föreläsningar. Nu ska jag lägga in lite mer ved, vi hörs och syns nästa år.

God Jul och Gott Nytt År!

Lars Wallin
Chefredaktör

ORDFÖRANDEN HAR ORDET **4**

DÄR REGNSKOGEN MÖTER REVET **5**

KANGOROO HOPPET **7**

DYKNING PÅ NYA ZEELAND **8**

LÄSARFRÅGOR **11**

AUSTRALIEN OCH SVERIGE **13**

MED HELIKOPTER I MT ASPIRING NZ **14**

THE SAINTS **15**

NYHETER & MEDLEMSFÖRMÅNER **16**

TILLBAKA I SYDNEY **18**

SAMARBETE MED STUDIEFRÄMJANDET **19**

Down Under

c/o Erwin Apitzsch
Nordmannavägen 4
224 75 Lund

ISSN 2001-1121

www.australien-nyzeeland.se

Redaktion

Chefredaktör: Lars Wallin
lars@larswallin.nu, 0737544020

Ansvarig utgivare: Erwin Apitzsch
erwin.apitzsch@psychology.lu.se, 0708144865

Layout: Elisa Heleä / Bridal Magazine Group

Framsida: Ambassadör Paul Stephens
(till höger) med Australiens förre
premiär- och utrikesminister Kevin Rudd
Foto: Anders Forsberg/Australiens Ambassad

Redaktionen delar ej nödvändigtvis
åsikter som framförs i artiklar.

Foto: Lars Kongstad

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Australien, Nya Zeeland och de skandinaviska länderna är bäst i världen i den årliga välståndslistan som den brittiska tankesmedjan Legatum Institutes presenterar. Norge toppar listan före Danmark och Sverige och på de närmast följande platserna ligger Australien och Nya Zeeland. Välstånd är inte bara ekonomi. När listan, som omfattar 142 länder, sammanställs väger man dessutom in ytterligare sju faktorer: utbildning, hälsa, säkerhet, administrationens kvalitet, personlig frihet, möjligheter för entreprenörer och socialt kapital. Det som utmärker länder som det går bra för är en kombination av socialt ansvarstagande och personlig frihet. Nya Zeeland utmärks av höga nivåer för både socialt kapital och tolerans. Det kan också nämnas att de ekonomiskt starkaste länderna, USA och Kina, hamnade på platserna 12 respektive 55.

Har ni undrat varför så många män har odlat mustasch under november månad? Svaret är att Movember, som uppmuntrar alla män i hela världen att odla mustascher, ingår i den globala hälsokampanjen för att samla in pengar till forskning om prostatacancer. Movember är en sammansättning av det australiska slangordet för mustasch "mo" och november. Movembermustascher odlades för första gången 2003 i Australien. Därefter har kampanjen spridit sig till ett tjugotal länder

runt om i världen. Enligt kampanjens egna uppgifter deltog mer än 850 000 människor förra året och 92 miljoner euro samlades in till forskning. Över 100 ishockeyspelare från samtliga lag i den svenska elitserien och 50 elithandbollsspelare ska enligt uppgift ha deltagit i årets hälsokampanj. Sveriges kanske bästa handbollsspelare, Kim Andersson, framträdde med nyanlagd mustasch i några TV-sändningar.

På tal om hälsa kan nämnas att alla cigarettpaket i Australien från den 1 december ser likadana ut – olivgröna med bilder som ska avskräcka människor från att röka. Trots att andelen rökare i Australien är bland de lägsta i världen, hoppas myndigheterna att avsaknaden av varumärken och färgglada paket ska få fler att fimpas.

I mitten av november arrangerade Vänkskapsföreningen i samarbete med Studieförbundet en reskväll för allmänheten på stadsbiblioteket i Umeå. Bildvisningen handlade om en bilresa i Nya Zeeland och längs Great Ocean Road samt Sydney och Perth. Intresset var oväntat stort och många extrastolar fick sättas fram för att de 125 personerna skulle få sittplats. Vi har etablerat ett bra samarbete med Studieförbundet och hoppas kunna erbjuda fler träffar nästa år.

Erwin Apitzsch

DÄR REGNSKOGEN MÖTER REVET

Text & Foto: Åsa Duffy

Norra Queensland är ett fantastiskt turistlandskap och få kan erbjuda ett sådant utbud för turister som den lilla staden Port Douglas några mil norr om Cairns. Under en vecka här hinner man uppleva revets fiskar, upptäcka regnskogen, bada i kristallklara bäckar, vandra på aboriginernas stigar, uppleva floder, se krokodiler och njuta av fantastiska vita sandstränder. I norra Queensland, strax norr om Port Douglas, finns Daintree Rainforest – världens äldsta djungel och med på FN:s lista över våra världsarv. Vissa växtarter har överlevt här sedan dinosaurierna existerade på Jorden. Djur- och växtlivet är spektakulärt och det är inte att undra på att några av världens ledande filmregissörer har valt det här området som inspelningsplats. Världsarvslistade Daintree är platsen att besöka om du är ute efter en semesterupplevelse som ingen annan och jag kan lätt säga att detta är en av de mest fantastiska platser som jag någonsin varit på. Den här nationalparken ligger drygt 2,5 timmars bilresa norr om Cairns. Landskapet vi färdas i är minst sagt avskiftande karaktär med otrolig utsikt över berg, hav och djungel. Det är ingen tvekan om att alla guideböcker har rätt som har utnämnt den här vägsträckan till en av de vackraste i världen. Vad som gör detta område så spektakulärt är också att det här är den enda platsen på Jorden där två världsarv existerar sida vid sida - Daintree Rainforest och Stora Barriärrevet. Vi kommer fram till Mossman där regnskogen börjar och här gör vi vårt första stopp. Mossman Gorge ligger 80 km norr om Cairns och Cape Tribulation i Daintree National Park börjar 110 km norr om

Cairns. Mossman är en pittoresk liten småstad omgiven av sockerrörsfält och små vingårdar där man kan provsmaka viner av tropiska frukter som exempelvis mango, ananas eller passionsfrukt. Staden har ett sockerbruk, några historiska pubar och småbutiker. Här finns den inhemska Kuku Yulanji-befolkningen och vi bestämmer oss för att besöka Mossman Gorge Centre som öppnades för ett par år sedan, med syfte att bevara området. Turisttillströmningen kunde då kontrolleras och man fruktade att stora naturvärden skulle gå förlorade. Det är viktigt att alla ansträngningar görs för att säkerställa skyddet av denna världsarvslistade regnskog. Härifrån kan man göra guidade turer och på turistcentret finns kafé, restaurang, konsgalleri och en souvenirbutik. Alla som arbetar här är urinvånare och de har en bred kunskap om området, naturen och dess historia. Faktum är att Mossman Gorge en av de få platser i landet där du som besökare kan få en inblick i livet, kulturen och övertygelser av Australiens ursprungsbefolkning och deras koppling till den naturliga miljön. Vi åker med den lilla minibussen upp till ravinen och promenerar genom den tropiska regnskogen som leder oss fram till Mossman River. Floden rinner över de stora magiska granitblocken som kantar ravinen och det är flera som badar i det kristallklara vattnet. Höga enorma skogsklädda berg stiger kraftigt upp från flodstränderna och det är hisnande att stå på hängbron över floden. Äventyret går vidare och vi reser längs Captain Cook Highway med en natur som jag aldrig förut skådat. Vita folktomma sandstränder med kokospalmer på

ena sidan och med en frodig grön regnskog på den andra. Det är här som den tropiska regnskogen möter havet och stora dimhöljda berg syns långt i fjärran. Resan fortsätter till den norra regnskogen och efter ett tag har vi Thornton Peak, Queenslands tredje högsta berg, i sikte. Vi kommer fram till Daintree Village för att där ta en av Australiens sista kvarvarande bilfärjor som förbinder det natursköna äventyret av Daintree Rainforest och Cape Tribulation, hjärtat av regnskogen intill det Stora Barriärrevet. I och omkring den här floden varnas det för krokodiler och det dröjer inte många minuter innan jag också får syn på dem. Saltvattenskrokodiler, dryga metern långa, ligger på strandbanken och lurar i solsenket. Eftersom det är augusti och vintersäsong är det lätt att få syn på dem då de går upp på land för att värma sig i solen. Väl över på andra sidan fullkomligt ångar regnskogen emot en. Den här regnskogen är mer artrik än de flesta av världens regnskogar. Är man intresserad av fåglar har man mycket att beundra här. Här finns Daintree nationalpark som utgörs av den äldsta levande regnskogen på Jorden och består av nästan 900 000 hektar, en vegetation främst av tropisk regnskog, men även öppen eucalyptusskog, våtmarker och mangroveskogar. Detta område har en unik biologisk mångfald och är en viktig livsmiljö för många hotade arter. Regnskogen är hem för över 3 000 växtarter och ungefär en tredjedel av Australiens alla däggdjursarter. Man ska dock vara noga med att se vad man stiger på och vad man tar i. Naturens faror är många och då pratar jag inte bara om spindlar, giftormar, dödliga maneter eller krokodiler utan även om farliga växter. Växten "Stinging tree" ser inte

farlig utan med sina vackra hjärtformade blad, men består av mikroskopiskt små taggar som vid kontakt med huden borrar sig in i kroppen och ger en oerhörd smärta som inte går över på månader. Behöver jag avslöja att jag håller mina händer i styr här i regnskogen? Här finns också en fågel som man varnar för, främst för att man ska se upp i trafiken och inte köra över den. Skulle man ha turen att få se någon ska man också se upp då den kan riva upp en människas bröstorgå på några sekunder och kausuren som den kallas, är ungefär lika stor som en struts. Det är ovanligt att råka på den här fågeln och Marie som besökt Daintree flera gånger tidigare har aldrig sett någon. Så döm om min förvåning och glädje när vi faktiskt får syn på en som står längs vägkanten. Jag tar fram kameran och knäpper några bilder från bilfönstret. Längs vägen mot Cape Tribulation finns det flera fruktodlingar där man kan stanna till och njuta av underbart god hemgjord glass gjord av tropisk frukt. Det råder inte brist på aktiviteter i området och det finns flera guidade turer att välja bland. Djungelvandringar erbjuds både till fots och på hästryggen. Det finns också flera turer ut till revet om man vill dyka eller snorkla. Här finns också flera lokala restauranger och kaféer och boendalternativ i alla prisklasser. Daintree passar utmärkt som dagsutflykt men ska man hinna med att utforska Daintree till fullo så är det bra att avsätta minst två heldagar. Daintree Rainforest är en av de mest spektakulära delarna av naturlig skönhet du kan komma att få uppleva under hela din livstid.

KANGAROO HOPPET

– AUSTRALIENS VASALOPP

Text: Erwin Apitzsch

Kangaroo Hoppet genomfördes för 22:a gången den 26 augusti i år i Falls Creek, nära staden Mount Beauty i delstaten Victoria. Vanligtvis är loppet på 42 km och det är skateåkning som gäller, men på grund av otjänligt väder i form av snöfall och kraftig vind kortades det ner till 30 km. Svenskan Maria Gräfnings från Falun vann damklassen och Down Under fick tillfälle att göra en intervju med henne.

Berätta om vem du är.

– Jag är född och uppväxt i Falun och har deltagit i Ungdoms-OS och Junior-VM. Mina första år som senior tillbringade jag i Östersund. En plats på skiduniversitetet gjorde det möjligt för mig att kombinera min elitsatsning med studier på idrottsvetenskapliga programmet. På SM har jag som bäst blivit femma och på Militär-VM fyra. I Vasaloppet har jag kommit åtta. De tre senaste åren har jag studerat i USA, första året i Reno och därefter vid universitetet i Utah, Salt Lake City. Jag kände att jag behövde lite omväxling och det blev ett jättelyft – ny kultur, nya platser, träning på hög höjd och tävling mot nya motståndare. Jag blev amerikansk studentmästare 2011 och 2012 och tvåa på amerikanska mästerskapen 2011. Nu är jag tillbaka i Sverige med en examen i Exercise and Sport Science (Hälsopedagog med inriktning på närings- och träningslära, forskning) i bagaget och är skidåkare på heltid.

Hur kom det sig att du åkte till Australien för att delta i en skidtävling?

– Jag har fortsatt att samarbeta med min amerikanske tränare August Teague som även är tränare för det australiska skidlandslaget. När August frågade om jag ville komma över till Australien och tävla och träna var det med glädje och hög förväntan som jag tackade ja. Jag har nämligen alltid drömt om att åka till Australien, som är ett spännande och lockande land. Tyckte även att Kangaroo Hoppet kunde vara något för mig, så det var bara att slå till.

Vad gjorde du under tiden i Australien?

– Jag var där i en månad, från den 8 augusti till den 8 september. Det började med en fem timmars bilfärd efter landningen i Melbourne till Falls Creek. Där blev det först en veckas träning på 1 400 m höjd över havet tillsammans med det australiska landslaget. Den andra helgen deltog jag i de australiska skidmästerskapen och vann 10 km skate och kom tvåa på sprinten. Eftersom jag deltog utom tävlan fick jag inga medaljer, men segrarinnan överlämnade sin guldmedalj till mig. Det blev jag mycket glad över! Ja, sedan var det Kangaroo Hoppet och ännu mera träning.

Berätta om Kangaroo Hoppet!

– Det var busväder med intensivt snöande, väldigt blåsigt och kanske någon minusgrad. Det var alltså ett riktigt tufft lopp. Det började med att jag missade starten. Jag höll på att testa skidorna och hade inte koll på hur fort tiden gick. Plötsligt hör jag att speakern säger att det är 30 sekunder kvar till starten. Jag trodde att det var minst fem minuter kvar. Klockan 10.00 gick masstarten och jag, som skulle ha stått i första ledet, kom iväg sist av alla ungefär en minut senare. Adrenalinet var på topp och jag var arg på mig själv, men jag körde på hårt och närmade mig täten. Jag peppade mig med att loppet är långt och att jag hade tid på mig. Efter

8 kilometer kom jag ikapp ledarinnan. Jag lade mig bakom henne i två kilometer och ryckte sedan ifrån. Det var mycket kul och inspirerande att åka. Publikens hejare och pushare. Loppet kördes i två varv à 15 km. Hela tiden passerade jag motionslöpare som var ute på sitt första eller andra varv. Segartiden blev 1.33,13 timmar och segermarginalen blev ungefär en och en halv minut.

Vad var den största skillnaden jämfört med andra tävlingar?

– Det är en tuff terräng och eftersom loppet går på hög höjd är snön torrare och det innebär att man skall ha finare struktur på skidorna. Jämfört med Vasaloppet är allt mycket mindre. Vi var cirka 2 000 startande. Jag var den enda elitåkaren från Sverige, men har inte koll på om någon motionsåkare var från Sverige. Jag träffade dock en svensk som bodde i Australien.

Hann du med att göra något annat i Australien?

– Jag hann med att göra en del andra grejer men jag känner att jag absolut vill åka tillbaka och utforska mera. Jag fick några fantastiska intryck av naturen under mina träningar och vilodagar. Vid ett tillfälle såg jag kängurur på en golfbana. Det var häftigt att se dem ute i naturen. Ett annat bestående minne var ett underbart vackert vattenfall. Melbourne var en trevlig och spännande stad att utforska. Men, som sagt, det var för att träna och tävla som jag var där. Turistande får det bli vid ett annat tillfälle.

Vad har du för ambitioner med din skidkarriär?

– Det stora målet kommande säsong är SM på hemmaplan och att få representera Sverige på några världscupstävlingar. Långsiktigt satsar jag mot OS och framförallt VM i Falun 2015. Tänk att få stå på startlinjen i ett stort mästerskap där allt en gång började!

Den 24 oktober inleddes årets världscup i längdskidåkning i Gällivare med 10 km fristil. Maria Gräfnings hade startnummer 1 och kom i mål på tiden 23.55,5 minuter. Det resulterade i plats 28, vilket gav henne de första världscuppoängen någonsin. Hennes tidigare bästa placering var 43:a. Vi säger grattis!

Maria Gräfnings

Ålder: 27 år

Klubb: Falun Borlänge SK

Meriter:

- 1:a skatevasan 2006
- 1:a NCAA 5 km skate 2012
- 1:a & 2:a NCAA 5 km skate, 15 km klassiskt 2011
- 2:a amerikanska mästerskapen, 30 km klassiskt 2011
- 4:a Militär-VM 10 km skate 2007
- 5:a SM Skiathlon 15 km 2008
- 6:a U23-VM, klassiskt sprint, 2007
- 8:a Vasaloppet 2009

Milford Sound – i regn och dimma

Text & Foto: Claes Lindberg

DYKNING PÅ NYA ZEELAND

Ända sedan vi besökte Australien och Tasmanien för drygt 10 år sedan har jag och min fru Ulla-Britt pratat om att resa till Nya Zeeland. Att få uppleva Nya Zeelands fantastiska natur har stått högt på önskelistan, men resplanerna har hela tiden fått stå tillbaka för andra destinationer. Det som gjorde att vi äntligen kom iväg under februari-mars 2012 var berättelserna som vår son Olof och hans fru Louise kom tillbaka med efter att ha kört runt Nord- och Sydön med husbil för några år sedan. Deras beskrivning av dramatiska berg och fjordar, frodiga regnskogar och trevliga människor gjorde ett starkt intryck. Olof, som är dykinstruktör och hängiven sportdykare, hade naturligtvis också passat på att dyka på några väl valda platser. Eftersom jag också gillar att dyka, tog jag därför med mig Olofs tips om bra dykplatser till Nya Zeeland.

Vår resplan var följande: avresa den 10 februari till Christchurch, hyrbil runt Sydön med övernattnig på B&B eller motell under drygt två veckor, färja från Picton till Wellington den 27 februari, ny hyrbil runt Nordön under drygt två veckor och hemresa från Auckland den 15 mars. Genom att lägga resan under februari-mars hoppades vi undvika den värsta turistrushen men ändå ha kvar lite skön sensommarvärme i luft och vatten. Vi förbokade bara motellet i Christchurch första natten och ville sedan vara fria att köra så långa eller korta dagsetapper vi kände för och ta övernattningarna där det passade. Efter en resa Lund-Köpenhamn-London-Bangkok-Sydney-Christchurch, som från dörr till dörr tog 38 timmar, kunde vi checka in på vårt motell. Vi hade lyckats sova en del under flygresan, så vi kände oss oväntat fräscha när vi landade i Christchurch.

Men efter en timmes promenad i centrum, där vi beskådade förödelserna och återuppbyggnadsarbetet efter jordbävningen, och en bit mat på en thai-restaurang, stupade vi i säng tidigt på kvällen.

Första dykplatsen jag hade kryssat för i planeringen var Milford Sound på Sydöns västkust. Vattenmiljön i Milford Sound är väldigt speciell. Den långa och djupa fjorden är omgiven av höga och branta bergssidor. Stora regnmängder faller över den här delen av landet, och allt regnvatten som rinner ut i fjorden lägger sig som ett 2-6 meter djupt skikt av grumligt färskvatten över det klara saltvattnet under. Eftersom solljuset har svårt att tränga ner genom det grumliga vattnet kan man i den här saltvattenmiljön hitta koraller och andra marina djur, som man annars bara hittar på större djup, vanligtvis svåråtkomliga för sportdykare. Dykningen skulle bokas i Te Anau dagen innan och sedan var det drygt 10 mils bilkörning ut till Milford Sound. Tyvärr var vädret bedrövligt de här dagarna med regn och dimma, vilket det förmodligen ofta är i de här trakterna. Dessutom var Te Anau knöckfullt med turister, och staden kändes allför mycket som en turistfälla för att vi skulle trivas riktigt bra. Det var bara att beklaga, men jag kände mig inte riktigt upplagd för den här dykningen, så vi fortsatte istället vår resa norrut.

Innan det var dags att ta färjan över till Nordön tillbringade vi några dagar vid Marlborough Sounds vid nordöstra spetsen av Sydön. En fantastisk natur med djupa fjordar med skimrande blågrönt vatten och en underbar utsikt längs vägarna. Vi hade här också tur med vädret, som var

varmt, klart och soligt, nästan för första gången under resan. Alla nyzeeländare vi pratade med beklagade sig över det eländiga vädret. Den snart avslutade sommaren hade varit den regnigaste och kallaste i mannaminne. En dag stannade vi på väg ut mot French Pass vid en vik för att rasta. På en brygga stod några sportfiskare och jag gick dit för att prata med dem. Jag hade just hunnit hälsa på dem och förhöra mig om fiskelyckan, när en av dem hojtade till och hans spö böjde sig i en kraftig båge för en tung fisk. Fiskaren hade tydligen varit med förr, för han konstaterade snabbt att det måste vara en stor stingrocka som tagit hans bläckfiskagnade krok. I början gjorde den stora fisken som den ville, men efter en kvart lyckades fiskaren pressa den lite närmare land och klippte därefter av linan, då han insåg att det skulle vara meningslöst att försöka landa den stora fisken. När vi nu tittade ut över viken, kunde vi se ett tiotal mörka fläckar som rörde sig över den ljusa sandbotten. Det var stingrockor som patrullerade fram och tillbaka och letade föda i viken. Vid några tillfällen passerade de rakt under bryggan där vi stod, och vi kunde konstatera att de var cirka 1,5 meter mellan "vingspetsarna".

På nordöstra delen av Nordön hade jag prickat in några dykplatser, som jag enligt Olof inte fick missa. Den första var Poor Knights Islands, dit dykutfärder går från den lilla byn Tutukaka väster om Whangarei. Vattnet kring öarna är marint reservat och Jacques Cousteau utnämnde reservatet till en av världens tio bästa dykplatser. Det marina livet gynnas av en subtropisk undervattenström, som gör vattnet varmare än omgivningen och gynnar en fantastisk artrikedom vad gäller både flora och fauna i havet. Tutukaka är en mycket liten by med ett fåtal invånare, och platsen gjorde ett lite ödligt intryck när vi kom dit, i slutet av säsongen som det var. På kvällen anmälde vi oss till dykarrangören, Dive Tutukaka, jag för dykning och Ulla-Britt för snorkling, och personalen lovade att utfärden skulle bli av dagen därpå, trots att vi knappast såg några andra turister på platsen. När vi mötte upp vid dykcentret tidigt på morgonen dagen efter var det emellertid full fart och massor av folk på plats. Dykcentret gjorde ett mycket professionellt och seriöst intryck. Det var imponerande att se med vilken effektivitet man provade ut dykutrustning och dräkter (våtdräkter i 5-mm neopren) till ett trettio-tal dykare vid fem olika stationer. Alla var mycket vänliga och allt gick snabbt utan att någon stressade.

Vädret den här dagen var som omväxling helt perfekt med sol och svag vind. Under den behagliga båtfärden ut till Poor Knights Islands bjöds det på kaffe/te och dykledaren informerade om säkerhetsföreskrifter och förhöörde sig om deltagarnas dykerfarenhet. Jag höjde förvånad på ögonbrynen och undrade om jag hört rätt, när han frågade om någon inte hade dykt i kalla vatten förut. Tydligen räknades vatten som höll 18 plusgrader som kallt. När jag berättade att man i Sverige vintertid dyker i torrdräkt i en vattentemperatur på 4 °C, tyckte han det lät väldigt exotiskt. Ute vid dykplatsen berättade guiden att det fanns olika historier om hur öarna fått sitt namn. En var att öarna, när man betraktar dem från land, liknar siluetten av en liggande död riddare med skölden över bröstkorgen och näsan i vädret. Vi kunde själva konstatera, när vi kom tillbaka till Tutukaka, att liknelsen var mycket träffande. En annan teori var att James Cook, när han första gången seglade förbi öarna, namngett dem efter en brittisk maträtt kallad poor knights pudding. De ljusa klipporna i basen liknade pajdeg och de röda blommande buskarna på toppen liknade sylt. Vi gjorde två dyk ute vid öarna med en lunchpaus och en liten sightseeing-tur med båten däremellan. Under vattnet kunde man se mängder av stora fiskar som uppehöll sig i en skog av flera meter hög tång (tare). Vi såg bland annat stora snappers, stone fish, massor av muränor, en stingrocka och en havsål. Dyken gick ner till 20-25 meter som djupast och med ett medeldjup på 12-13 meter. Våtdräkten med huva och handskar funge-

rade bra, men efter 40 minuter i vattnet blev man lite frusen och det var skönt att komma upp och värma sig i solskenet. Tillbaka i hamnen tog besättningen hand om alla dykprylarna för transport tillbaka till dykcentret och sköljning i färskvatten. Vi behövde inte hjälpa till med någonting utan kunde bara tacka för en fantastisk utfärd.

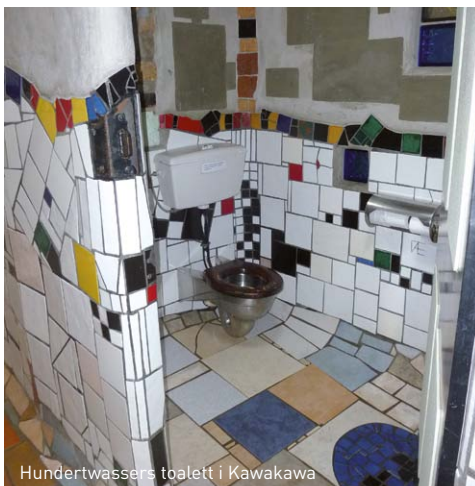
Nästa dykmål var det som jag kanske såg fram emot med störst förväntan, nämligen vraket efter Green Peace-fartyget Rainbow Warrior. Fartyget sänktes i Aucklands hamn 1985 genom ett bombsabotage av franska agenter, eftersom man ville stoppa Green Peace's protester mot de franska kärnvapensprängningarna i Stilla Havet. En besättningsman dödades och det blev en stor skandal när det framkom att det var Frankrike som låg bakom sprängningen. Ett par år senare bogserades Rainbow Warrior norrut till Bay of Islands och sänktes inomskärs som ett konstgjort rev och för att fungera som mål för sportdykare. Tyvärr hamnade inte vraket riktigt där det var tänkt, utan det ligger på en plats ganska utsatt för vind och vågor, varför det måste vara bra väder för att kunna dyka där. När vi anlände till Paihia, där dykutfärder till Rainbow Warrior utgår från, var väderleksutsikterna för nästa dag naturligtvis de vanliga denna sommar, det vill säga regn och blåst. Paihia Dive meddelade att vädret gjorde det omöjligt att dyka på Rainbow Warrior följande dag, men erbjöd istället dykning på ett annat vrak, nämligen HMNZS Canterbury, vilket jag accepterade.

Även Paihia Dive hade en väloljad organisation när det gällde att prova ut dräkter och utrustning åt oss. Men sen fick vi själva ta våra märkta väskor med utrustningen och lasta på en cykelkärra, som vi hjälptes åt att dra genom stan ner till hamnen, där dykbåten kom och hämtade oss. HMNZS Canterbury är en före detta fregatt i nyzeeländska marinen som man också sänkt avsiktligt för att få ett lämpligt dykobjekt. Fartyget har skalats av på kanoner och alla löst hängande kablar, som kan vara en risk att fastna i vid vrakdykning. Dessutom har man tagit upp håll i överbyggnaden, så att man kan göra enklare penetreringar utan att vara certifierad vrakdykare. Canterbury hade man lyckats sänka på en för väder och vind väl skyddad plats, och tur var det för den här dagen var det duggregn och en hård östlig vind. Vi gjorde ett dyk på Canterbury, även här i 5-mm våtdräkt och en vattentemperatur på 18-19 grader. I aktern fanns en stor helikopterhangar på cirka 30 meters djup, där man kunde simma in och titta och på långsidorna fanns lavetter för luftvärnskanoner man kunde vrida runt. Man kunde också simma in på kommandobryggan och få en känsla av hur det var att stå där och titta ut över fartyget. Dagens andra dyk gjordes som ett naturdyk vid en ö i närheten, där vi följde bergväggen ner till en mindre grotta. Liksom på Poor Knights Islands fanns det en tareskog som innehöll bland annat stora tryckarfiskar och flera andra arter jag inte kan namnen på. Tillbaka i hamnen fick vi åter agera dragare framför cykelkärran, och sen fick alla deltagarna hjälpas åt att skölja och hänga upp utrustningen. Inte samma service som i Tutukaka, men man är ju van att ta hand om sina grejor själv, så det var ingen som gnällde. Väderleksutsikterna såg bättre ut några dagar längre fram, så vi bestämde att stanna i omgivningarna och komma tillbaka till Paihia för att förhoppningsvis kunna dyka på Rainbow Warrior vid ett senare tillfälle.

Kawakawa i närheten av Paihia är förmodligen unikt genom att ha en offentlig toalett som stadens främsta sevärdhet. Den framstående österrikiske konstnären Hundertwasser var bosatt i Kawakawa i många år och fick i uppdrag att designa stadens offentliga toalett. Han gjorde det på sitt speciella sätt med pelare och färgglad keramik på både golv och väggar. Jag behövde ta toaletten i anspråk för det ändamål den var byggd för, men döm om min förvåning när jag klev ut ur båset fick se ett sällskap tyska

En stingrocka passerar under våra fötter

Hundertwassers toalett i Kawakawa

En inte ovanlig uppmaning på dörren till
nyzeeländska butiker

eller österrikiska turister av båda könen stå och fotografera inne på herrarnas pissoar. De förblev helt ogenerade av min närvaro. Uppenbarligen betraktade de hela anläggningen mer som ett konstverk än som en toalett.

En annan sevärdhet jag gärna vill göra lite reklam för är lysmaskgrottan i Kawiti, strax söder om Kawakawa. Vi såg av en tillfällighet den oansenliga skylten vid vägen och svängde in, och det ångrar vi inte. En fantastisk stjärnhimmel av lysmaskar inne i den kolmörka grottan och utmärkt guidning av en maori-ättling till upptäckaren av grottan. Innan vi bestämde oss för att gå in frågade vi ett annat turistpar vad de tyckte om grottan. "Much better than the Waitomo cave" svarade de. Den berömda lysmaskgrottan Waitomo på västra delen av Nordön, som man kan läsa om i alla resehandböcker, tyckte de var alltför exploaterad av turistindustrin.

När vi efter några dagar kom tillbaka till Paihia hade vädret tillfälligt bättrats sig, och det såg ut som om vi skulle kunna genomföra dykning på Rainbow Warrior. Dykutfärden inleddes med en timmes transport med minibuss norrut till Matauri Bay, där vi fick hjälpa till att sjösätta en RIB-båt (gummibåt med hårt skrov). Båten tog oss sen ut till den första dykplatsen, som inte blev Rainbow Warrior eftersom vinden fortfarande var frisk, men dykledaren hoppades att det skulle lugna sig framtiden.

Dyket genomfördes istället som ett naturdyk längs en skyddande bergvägg vid en närbelägen ö. Massor av fisk i olika former och som vanligt en fantastisk tareskog. Efter lunchpausen iland på en ö hade vinden mycket riktigt mojnats och det var dags att ge sig ut med båten till Rainbow Warrior. Vraket ligger på cirka 26 meters djup och är rensat från saker som kan falla ner eller som dykare kan fastna i, och det är möjligt att simma genom överbyggnaden på ett riskfritt sätt utan att vara specialutbildad vrakdykare. För att man skulle kunna bogsera fartyget till den nuvarande platsen hade man tätat skrovet genom att svetsa plåtar för hålet som bomben slet upp. Det var en speciell känsla att se och känna på svetsfogarna, och man kunde också fortfarande skönja de typiska Green Peace ränderna i regnbågens färger målade på sidan av skrovet. Som vrak är kanske inte Rainbow Warrior särskilt spektakulärt, utan det är snarare historien bakom sänkningen, som gör det till en dykupplevelse man minns. På en hög klippa i land vid Matauri Bay står ett minnesmärke i form av en jättelik propeller uppsatt.

Efter dyket på Rainbow Warrior hade vi bara en dag kvar på vår resa i Nya Zeeland, och den gick åt för att köra tillbaka till Auckland. Sen återstod bara att packa väskorna för flygresan hem.

Foto: Lars Wallin

LÄSARFRÅGOR

Läsarfråga:

Jag heter E, 23 år och är för tillfället i Australien på ett studentvisum som räcker till 2014. Utbildningen jag går är mycket givande, men den är som väntat inte billig och varje år så går avgiften upp. Första gången jag kom till Australien så var jag 19 år och kom hit som backpacker. Nu sitter jag här efter 4 år, har en Aussie pojkvän och funderar på möjligheten att "byta" mitt studentvisum mot ett de facto/partnervisum. Jag vill fortfarande fortsätta min utbildning men tänkte att utbildningen möjligtvis blir billigare om man är på ett partnervisum. Men sen kanske man inte får studera om man är på ett partnervisum?

Tacksam för svar på mina lite flummiga frågor.

Anders svar:

Jag ser bara fördelar med att konvertera till ett partnervisum. Om jag var du skulle jag särskilt läsa mer om visumklass 820 som kanske kan vara ett alternativ: www.immi.gov.au/migrants/partners/partner/820-801/

Det australiska migrationsverket har gett ut ett informationshäfte (en "booklet") om partnervisum, bakom följande länk hittar du "Booklet 1" som handlar om just "Partner Migration":
www.immi.gov.au/allforms/booklets/books1.htm

Självklart kan du fortsätta plugga på ett partnervisum. I de flesta fall är det billigare för dig när du väl har fått PR (permanent residency), men om det är billigare också om du är på ett temporärt partnervisum vet jag inte. Jag skulle inte tro det, men kolla med din skola.

Det du så snabbt som möjligt vill ha är ett PR-visum, då får du många bättre rättigheter och kan läsa billigare. Kanske att du också kan ansöka

om studielån (HECS) i Australien, men det får du kolla upp själv. Med 4 år i landet kan du sedan också snart ansöka om medborgarskap (som jag gjorde för drygt ett år sedan), sedan är du fri att resa hur du vill mellan våra länder.

Jag hoppas att det här hjälper något, hör gärna av dig igen om det är något du fortfarande undrar om.

Läsarfråga:

Tycker din bok Stora Australienmanualen är toppen och har haft stor nytta av den i mitt planerande! Har dock ett par frågor som fortfarande är oklara som jag hoppas att du kan besvara.

Ska ansöka om ett Working Holiday visum. Och du skriver att de kan begära ett utdrag ur brottsregistret. Måste man ha det när man ansöker eller inte? Har ingen belastning utan vill mest komma iväg så snabbt som möjligt och hade förbisett denna detalj.

Sen när det gäller financial måste man ha pengar och flygbiljett beställd när man ansöker? Eller kollar de det i passkontrollen? Får nämligen 2 löner till innan jag åker. Hur tätt inpå kan man beställa flygbiljetter? Tänkte boka inför andra veckan i november*. Är det för optimistiskt? Om man ska ha biljetten bokad innan man ansöker. Vad händer om man missat någon detalj i ansökan? Eller om de har nåt att klaga på. Får man chans att rätta till det eller nekar de helt enkelt och man tvingas söka på nytt?

Tack på förhand! Med vänliga hälsningar L.

* Frågan ställdes i början av oktober, Anders anmärkning

Anders svar:

Så kul att du gillar boken! Här är ett försök till några snabba svar:

- 1) Så vitt jag vet frågar australiska migrationsverket i samband med ansökningar för Working Holiday-visum bara om utdrag ur brottsregistret ifall du uppger att du är tidigare straffad, eller om de misstänker att du är det. Jag tycker inte att behöver fixa något sådant i förväg.
- 2) Eventuella pengar kollar de när du kommer till gränsen. De flesta resenärer behöver inte visa upp något alls, men om du blir tillfrågad om du har returbiljett och/eller råd att stanna i landet kan det vara skönt att vara förberedd på frågan och kanske ha ett kreditkort som du kan visa upp och kanske ett bankutdrag som visar att du har ordentligt med pengar på ditt konto.
- 3) Jag tycker du ska boka dina biljetter rätt tidigt, ju närmare jul du kommer desto färre och dyrare platser. Jag satt själv och tittade på biljetter härom veckan, och från slutet på november och framåt kan det vara riktigt svårt att få tag på billiga biljetter till Australien.
- 4) Om du missar någon detalj i din ansökan så kommer de att fråga dig om förtydliganden. Var inte orolig, de är vänliga och det är inte hela världen att göra ett ärligt misstag. Men det är lätt att ansöka om ett WH-visum, följ instruktionerna på migrationsverkets webbsajt bara.

Läsarfråga:

Jag har två frågor som jag skulle vara väldigt tacksam om du kan hjälpa mig med!

För det första undrar jag vad det skulle kosta att köpa ett visum som gör att du får arbeta i Australien. Förutsatt att mitt yrke finns med på SOL-listan? Och får då min fru arbeta på det eller måste hon också köpa ett eget?

För det andra undrar jag vad det kostar företaget att sponsra mig med ett 457-visum? Kan jag göra en deal med dem att sponsra mig och sedan arbeta av den kostnaden genom en lägre lön? Om de inte har råd att sponsra mitt visum...

Tacksam för svar. Mvh, R.

Anders svar:

Även om det finns några visum tillgängliga för investerare som vill flytta in mycket pengar i landet (exempelvis Investor Retirement-visum) så talar man inte om att du köper ett visum, vad du gör är att betala en ansökningsavgift till migrationsverket. Din ansökan kan bli avslagen, så därför är ordet "köpa" lite missvisande.

Om din fru är medsökande "spouse" på ditt visum så omfattas för de flesta visum även hon av ditt arbetstillstånd. Du får läsa om villkoren för respektive visum du vill ansöka om. Jag och min svenska f.d. flickvän hade 457-visum och senare ett PR-visum, och hon fick arbeta fritt tack vare att hon var medföljande "fru" på mitt visum. På 457-visumet var det extra bra, eftersom hon fick arbeta för vilken arbetsgivare hon ville medan jag var tvungen att arbeta för det företag som sponsrat mig.

Ett 189-visum (ett PR-visum för yrkesarbetare) kostar \$3060 att ansöka om. Om du använder en migration consultant kostar det i storleksordningen \$2500 ovanpå avgiften till migrationsverket. Ett 457-visum kostar cirka \$500 för företaget i grundkostnad och \$350 för varje ansökan ovanpå det (för varje anställd de nominerar). Ovanpå det tillkommer kostnaden för en eventuell migration consultant. Att göra en deal om att du indirekt betalar tillbaka företagets kostnader låter rimligt, det gjorde jag när mitt jobb sponsrade min PR-ansökan (ett så kallat ENS-visum).

ANDERS LILJEQVIST – Föreningsambassadör i Australien

Anders Liljeqvist (som bor i Sydney) startade efter ett par års frustration över bristen på bra informationsresurser och mötesplatser för svenska Australienvänner sajten [Swedes in australia](http://www.swedesinaustralia.com).
www.swedesinaustralia.com

Idén bakom Swedes In Australia är att hjälpa Australien-intresserade svenskar att förstå hur det funkar att resa och bo i Australien, samt att göra det lättare för Australiensvenskar att hitta och lära känna varandra. Nu arbetar Anders även för Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen som vår officiella Australienambassadör. Med sin breda kunskap och kontaktnät står Anders till förfogande att svara på frågor. Anders har även skrivit boken AustralienManualen.se tillsammans med ett team av frilansare med ambitionen att skapa en heltäckande samling användbara artiklar för svenska Australienresenärer och migranter.

Mail: anders.liljeqvist@swedesinaustralia.com

Ambassadör Paul Stephens (till höger) med Australiens förre premiär- och utrikesminister Kevin Rudd vid den senares besök i Stockholm maj 2011. I bakgrunden Waterfront Center med Australiens ambassad.

AUSTRALIEN OCH SVERIGE

– LÅNGT EMELLAN MEN ÄNDÅ LIKA

Text: Paul Stephens - Foto: Anders Forsberg / Australiens Ambassad

Under mina tre år som Australiens ambassadör i Sverige har jag ständigt förvånats över hur välkänt Australien är här. Trots att länderna geografiskt ligger mycket långt ifrån varandra, är australiensarna och svenskarna ändå lika. Vår gemensamma kärlek till naturen, viljan att resa och ett öppet sinne gör oss till naturliga partners på många sätt.

Det råder ingen tvekan om att Australien har ett gott anseende i Sverige. En del av mitt jobb är att se till att detta används så att det gynnar både Australien och Sverige.

En ambassadörs jobb är att stärka relationerna mellan landet han representerar och landet han verkar i. I detta avseende är en av mina primära uppgifter att främja Australiens agenda inom utrikes- och handelspolitiken.

För Australien är Sverige en närstående internationell partner vars åsikter vi respekterar och som vi ofta samarbetar med.

Oavsett om syftet är att vidta globala åtgärder mot klimatförändringar, att främja övergången till demokrati i Afghanistan, att bygga demokrati i Mellanöstern eller Burma, eller att liberalisera världsmarknaden för en ökad handel med våra varor och tjänster, så är Australien och Sverige aktiva internationella aktörer.

Var och en kan vi påverka, men tillsammans kan vi nå längre.

Jag är övertygad om att det finns potential för bilateral handel och ökade investeringar. Även om omfattningen redan är stor – de totala investeringarna i våra respektive länder är över 50 miljarder kronor och summan av den årliga handeln mellan länderna är värd över 20 miljarder kronor – så finns det outnyttjade komplementaritet mellan våra moderna, högteknologiska och ihopkopplade ekonomier.

Två områden med potentiell tillväxt är gruvnäringen samt grön teknik. Australiens långa tradition och expertkunskaper inom gruvindustrin är omedelbart relevanta för ett Sverige som successivt öppnar sig för internationella investeringar och samarbete inom råvarusektorn.

Och Sveriges kompetens inom energieffektivitet och den gröna ekonomin är relevant för Australien, då vi strävar efter att införa renare och effektivare sätt att producera energi och skapa ekonomisk tillväxt – som till exempel regeringens införande av en koldioxidskatt den 1 juli 2012.

En viktig del av verksamheten vid Australiens ambassad handlar om att tillhandahålla högkvalitativa och effektiva konsulerä tjänster till australiska medborgare i de länder som ambassaden betjänar. Det sker i enlighet med the Government's Consular Services Charter (smartraveller.gov.au).

Avslutningsvis – jag anser att det är viktigt att det australiska samfundet i Sverige behåller sin identitet. Även om det är en liten grupp som i stort är väl integrerad och är en del av det svenska systemet, så finns det tid till fler tillfällen att stärka våra band.

Under min tid i Sverige har det varit ett nöje att kunna stödja den årliga minneshögtiden Anzac Day i Göteborg, den nyetablerade hästkapplöpningen ANZAC Cup i Stockholm, den fortlöpande tillväxten av australisk fotboll i Stockholm och på andra håll i Sverige, inrättandet av the Australian Business Group Sweden (ett nätverk baserat i Stockholm) samt verksamheten inom the Mirrabooka Club i Göteborg.

I Sverige i december, när det blivit kallt och mörkret sänker sig, kan lite grann av australisk glädje räcka långt!

Paul Stephens - Australiens ambassadör

Text & Foto:
Åke Johansson

MED HELIKOPTER I MT ASPIRING NZ

Då vi på hösten 2006 gjorde en jordenruntresa var vi ett par veckor på Nya Zeeland där vi bilade runt både på Nord- och Sydön under vinjetten "New Zealand Splendour", ett paket med hyrbilar, körprogram och boende som vi beställt genom vår resebyrå My Planet.

Då vi var i Fox Glacier på Sydön och såg de vitklädda och höga topparna av Mount Cook med högsta topp 3 754 m väcktes vår håg för en helikoptertur och vi bokade en sådan till nästkommande dag. Tyvärr blev vädret sämre, blåsigt och mulet, varför turen blev inställd.

Vårt nästa stopp på vår bilfärd söderut var Wanaka som låg väldigt vackert vid Lake Wanaka och med Mount Aspiring Nationalpark bara någon mil bort där de höga topparna lyste i vitt och blått. Högsta toppen där är 3 027 m. På vårt hotell fick vi tips om en gård där man kunde boka in sig till en helikoptertur. Sagt och gjort, vi ringde och bokade oss för nästa dags förmiddag.

Underbar dag, vindstilla och solsken då vi körde ut till gården. Där hade de två helikoptrar, en större för kanske sex passagerare och en betydligt mindre. Utöver oss var där några personer med skidutrustning som tydligen också skulle upp. Deras skidor och ryggsäckar stuvades i den större helikoptern. Så klättrade de ombord och vi trodde att vi också skulle med gänget men det skulle vi inte. Så lyfte helikoptern och vi stod där och vinkade.

Efter en stund kom en ung dam ut från huset och fram till oss och bad oss följa med till den lilla helikoptern. Så fick vi kliva ombord och hon gick runt och fixade och kollade. Sedan kom hon in, startade maskinen och plötsligt var vi på väg. Vi var mäktat förvånade men också

imponerade av denna unga och spända helikopterförare. Vi hade alla hjälmar med inbyggd radio så att vi kunde kommunicera med varandra trots det höga motor- och rotorljudet. Jag satt bredvid "flickan" och min fru Gunvor satt bakom oss.

Det var mycket spännande och hisnande att åka i en så liten helikopter som svängde och guppade i sin framfart. Först följde vi Matukituki River innan vi började klättra uppför bergen. Pulsen steg ju högre vi kom och då raviner och bergsklippor blev djupare och djupare. "Var har du lärt dig flyga" frågade jag. "Det är pappa som har lärt mig" svarade hon. Så var det med den väsentligheten.

Så frågade hon om vi ville landa i snön och det ville vi ju och då letade hon ut en lite jämnare plats där vi gick ned, kastade lite snöboll och tog kort. Så vidare uppåt och då flög vi mycket nära (tyckte vi) toppar och glaciärer. Vi kände oss väldigt små och stirrade ängsligt på vår unga förare som hade våra liv i sina händer. Men hon bara log och såg ut att verkligen trivas.

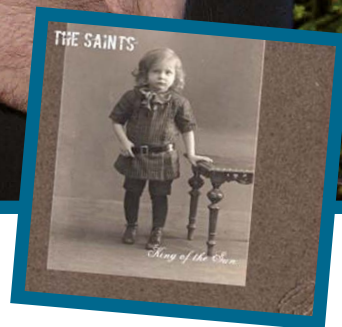
Något som också var väldigt intressant var när hon flög ned i en vattensamling vid bergets fot där en av flodens ursprungskällor bildades. I vattnet flöt stora isstycken som under sin väg ner i dalen smälte till turkosfärgat vatten som ringlade som ormar genom landskapet.

Efter 50 minuter var vårt helikopteräventyr slut. Vi var också ganska slut efter detta gastkramande men superintressanta äventyr. Som avslutning var vi inne i huset och fick träffa hennes mamma som bjöd på kaffe. Så fick vi en karta där det var inritat hur vår tur i Mt Aspiring hade varit.

Text & Foto: Lars Wallin

THE SAINTS

Australiska rocklegenderna The Saints tillbaka med nytt album och turné.

Efter sex långa år är Australian Recording Industry Association (ARIA) Hall of Fame medlemmarna The Saints äntligen tillbaka med ett nytt album, "King Of The Sun", gruppens 16:e i ordningen. Chris Bailey, gruppens frontman besökte nyligen Down Under's redaktion tillika undertecknads hem i Uddevalla för en exklusiv konsert och diskussion om gruppens historik och framtid. Nya skivan "King Of The Sun" har fått ett överväldigande mottagande bland kritiker världen över och öppningsspåret med samma titel är något av det bästa Chris Bailey skrivit sedan storhetstiden på 1980-talet. Förutom det starka öppningsspåret innehåller skivan ytterligare ett par låtar med stor potential att bli The Saints klassiker, den underbara "Sweet Chariot" får mig att hålla upp ett glas Shiraz från Margaret River i WA och höja både glas och volym. Med blåssektionen tillbaka i kombination med Bailey i högform så är skivan överraskande bra även för oss som villkorlöst älskat gruppen sedan 1970-talet. 36 år har gått sedan debutsingeln "I'm Stranded" släpptes hemma i Brisbane 1976, men Baileys röst och känsla för att skriva fantastisk musik är lika övertygande som någonsin. Kanske är "Craters on the moon" den vackraste balladen Bailey någonsin skrivit. Hade jag haft en tändare i handen hade jag tänt den. Down Under fick redan under våren ta del av och provlyssna på det nya materialet och jag förstod redan då att något stort var på gång. Chris Bailey berättar om glädjen över att precis ha ett skrivit på ett kontrakt för tre nya skivor och att det fortfarande finns ett stort intresse för The Saints. I skrivande stund befinner sig bandet på en omfattande Australienturné tillsammans med New York-bandet Blondie, en turné som innefattar både Homebake Festival i Sydney och exklusiva klubbspelningar i bland annat Perth, Melbourne och givetvis Brisbane. Turnén avslutas med den legendariska Woodford Folk Festival i Queensland 27 december till 1 januari 2013. Debutsingeln "I'm Stranded" beskrevs av den brittiska musiktidningen Sounds som "Single of this and every week". Detta fick EMI's Londonkontor att kontakta kontoret i Sydney med order om att signa gruppen för tre album. Chris Bailey som hade ont om pengar liftade från Brisbane till Sydney för ett möte med skivbolaget. Efter det att skivkontraktet skrivits på flyttade bandet till England.

Efter en turbulent tid i London och dess punkscen där gruppen sågs som en udda fågel (de vägrade att anpassa sig till punkmodet), gick medlemmarna skilda vägar. Ivor Hays som var trummis, Kym Bradshaw, basist (ersatt av Algy Wards 1978) och Ed Kuepper, gitarr flyttade tillbaka till Australien medan Bailey stannade kvar i Europa. Bakom sig lämnade de tre magnifika skivor, "I'm Stranded", "Eternally Yours" och "Prehistoric Sounds". Chris Bailey lät The Saints leva vidare med nya sättningar genom åren. Gruppen fick på 1980-talet flera stora hits såsom "Grain Of Sand" och "Just Like Firewood". Bailey släppte även under samma period flera soloskivor och turnerade flitigt både med The Saints och som soloartist, ofta i Sverige dit han så småningom flyttade tillsammans med sin svenska flickvän Elisabet. Efter att ha levt flera år i Malmö talar faktiskt denna australiska rocklegend svenska! År 2007 återförenades The Saints i sin originalsättning för en konsert på Pig City i Brisbane. Tre år senare turnerade Chris Bailey & Ed Kuepper tillsammans i Australien med en akustisk show. The Saints 2012 består av Chris Bailey (sång och bas), Peter Wilkinson (trummor), Sean Carey (fd-Thirsty Merc)(gitarr), Andy Judd (The Reverend)(piano och keyboard), Danny Carmichael (trombone) och Simon Ferenci på trumpet.

The Saints valdes tillsammans med INXS år 2001 in som medlem i Australian Recording Industry Association (ARIA) Hall of Fame. De är något av legender inom den australiska musikscenen trots att gruppens frontperson Chris Bailey sedan 1977 varit bosatt i Europa, numera i Amsterdam, där Bailey lever tillsammans med Elisabet och parets tre katter. Förhoppningsvis får vi se The Saints i Sverige under våren och vad kan vara mer välkommet tillsammans med vårsolen än att få njuta av "King Of The Sun" live?

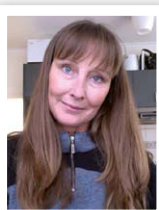
"They were kind of god-like to me and my colleagues. They were just always so much better than everybody else. It was extraordinary to go and see a band that was so anarchic and violent." -Nick Cave

NYHETER & MEDLEMSFÖRMÅNER

Anders Liljeqvist
– **föreningsambassadör i Australien**

Vänskapsföreningens ambassadör i Australien. Som medlem i AUSNZFS kan du ställa frågor till Anders. anders.liljeqvist@swedesinaustralia.com

Åsa Duffy
– **föreningsambassadör på Nya Zeeland**

Vänskapsföreningens ambassadör på Nya Zeeland. Åsa Duffy finns som resurs för våra medlemmar när det gäller frågor och tips om NyaZeeland.

duffy.asa@gmail.com

Australienresor tipsar!

Tycker du om att vandra och vara ute i naturen? Sydney Coast Walks, har ett stort utbud av guideade turer. Det finns både halvdags-, heldags- och flerdagsturer att välja mellan och du får uppleva Sydney Harbour-området och Royal National Parks. Kontakta oss så berättar vi mer! www.australienresor.se

My Planet tipsar!

Upplev Australiens bästa viner. Australien har några av världens just nu populäraste vinproducenter utspridda på flertalet områden över hela Australien. Under denna fantastiska kulinariska resa får ni uppleva, besöka och njuta av dessa fantastiska viner i toppklass. Områden som Margaret River, Barossa Valley, Yarra Valley & Hunter Valley kommer att besökas och vinerna avnjutas. www.myplanet.se

Tour Pacific tipsar!

Tredagars lyxtätsafari i South Australia's outback! Läs om Josefs upplevelser bland kängurur, wombats och hoande ugglor på en unik campingupplevelse i Australiens ödemark. www.tourpacific.se

Organisationsmedlemskap i Vänskapsföreningen Australien/ Nya Zeeland

Nu är det möjligt för organisationer, föreningar och olika typer av sammanslutningar att bli medlemmar i Vänskapsföreningen Australien/

Nya Zeeland. Organisationsmedlemskapet innebär att organisationen erhåller ett visst antal av medlemstidningen Down Under. För mer information kontakta ordföranden Erwin Apitzsch Erwin.Apitzsch@psychology.lu.se

Stora Australienmanualen

Medlemmar som köper Stora Australienmanualen från australienmanualen.se och skriver i koden "AUSNZFS" får 50:- rabatt på priset (Ordinarie pris 249:-).

På 220+ sidor går australiensvensken Anders Liljeqvist igenom allt du behöver känna till. Några av rubrikerna är: Working Holiday för backpackers. Studera i Australien. Jobba i Australien. Så möter du andra svensk-australier. Australiska visum och uppehållstillstånd. Pengar och skatt. Dubbelt medborgarskap för emigranter. Hitta billiga resor och biljetter. Hotell, vandrarhem och boende. Fakta och bra att veta. australienmanualen.se

Experience Australia's newest designer hotel, located on the Gold Coast in sunny Queensland. Call the hotel direct for best rates guaranteed and quote SWEDISH DOWN UNDER to receive your exclusive members gifts including*:

- QT's signature lemonade on arrival
- Complimentary upgrade to Ocean View
- Complimentary bike hire
- Late check-out of 1pm

For bookings call +61 7 5584 1230 or email kobi_facto@qthotels.com.au.

Terms and Conditions: Valid for stays until 30 June 2013. Subject to availability.

Kilroy tipsar!

Studera på Nya Zeeland. The Long White Cloud eller "Aotearoa" fick Nya Zeeland heta när ursprungsbefolkningen, maorierna först närmade sig landet i kanot och fick syn på de vita bergen, vulkanerna och glaciärerna. På Nya Zeeland finns ett djur- och naturliv nästan lika orört som när maorierna kom till öarna omkring år 800. Studera i Nya Zeeland med KILROY education! www.kilroy.se

Reef N' Beef tipsar!

Discover Australia from your plate at the Reef N' Beef. Reef N' Beef is with more than 20 years in Denmark, the first restaurant in Europe dedicated to the Australian kitchen. The Copenhagen restaurant since its opening witnessed steadily increasing popularity, which has meant that the restaurant also has moved from its original address in Landemærket via Jarmers place for now to be in Railway Street in downtown Copenhagen – close to Tivoli, City Hall and Central Station.

www.reefnbeef.dk

Hobbit - En oväntad resa har premiär

Det har tagit sex år och kostat 500 miljoner nyzeeländska dollar men nu första delen av triologin The Hobbit här. Motgångarna har varit många, fackliga problem som ledde till en lagändring inom arbetsrätten på Nya Zeeland, en eldsvåda som förstörde viktiga miniatyrer, finansiella problem och många förseningar. Tiotusentals fans hade samlats i huvudstaden Wellington som på premiärdagen döptes om till Midgård. Filmregissören Peter Jackson stod på röda mattan tillsammans med premiärministern John Key och de flesta stora stjärnorna från Hollywood var också på plats, Martin Freeman, James Nesbitt, Andy Serkis, Aidan Turner, Richard Armitage, Hugo Weaving, Cate Blanchett, Elijah Wood, Barry Humphries och Evangeline Lily.

Mikael Persbrandts debut i internationella storfilmsvärlden dröjer dock eftersom Peter Jacksons beslutade sig för att göra historien om Bilbo till en trilogi. Persbrandts rollkaraktär dyker förts upp i andra delen. Filmerna handlar om det som hände före Sagan om ringen. Det nyzeeländsk flygbolaget Air New Zealand har dekorerat ett av sina största plan med reklam för filmen och planet gör en rutt via Los Angeles till London för att sedan komma tillbaka till Nya Zeeland igen. Nästa år kommer man att göra likadant med ett nytt plan och reklam för nästa del av triologin. Behöver jag säga att det råder rena Hobbit-hysterin här på Nya Zeeland just nu? Triologin, kommer liksom Sagan om ringen, att locka många filmälskare till Nya Zeeland. Hobbitarnas by har byggts upp permanent och detta är en stor turistattraktion i landet. Läs mer på: www.hobbitours.com

BLI MEDLEM / FÖRMÅNER

Bli medlem i vänskapsförening och utöka dina kunskaper om länderna, inte bara som rese mål, utan också om bland annat kultur, historia, sport, vin, studier, arbete och hur det är att leva i Australien och Nya Zeeland. Det är också ett forum för medlemmarna till att dela egna reseupplevelser med andra med samma intresse.

Medlemsförmåner

Som medlem erhåller du flera medlemsförmåner så som medlemstidningen **Down Under**, **Tim Tam**, **Australiens favoritkex** där medlemmar erhåller ett specialerbjudande. 5 paket för 150:- + frakt. (Ordinariepris 195:- + frakt) www.timtam.se. **Tracker school sweden** lämnar 5% rabatt www.trackerschool.se. **Backpacking-boken**, den enda svenska boken om backpacking. Specialpris för medlemmar 150:- + frakt (Ord. i butik 200:-). www.backpacka.nu

Besök www.australien-nyzeeland.se för information om medlemsförmåner. Följ oss även på **Facebook**!

Bli medlem

Inbetalning av **200 SEK** till PlusGiro konto **54 81 31-2**. Var vänlig ange namn, ev. medlemsnummer och e-postadress. Vi arbetar konstant med att skaffa flera och bättre fördelar för dig som medlem.

Utöver medlemstidningen **Down Under**, hemsidan och deltagande i olika arrangemang runt om i landet, kan du som medlem få en rad olika rabatter hos olika samarbetspartners.

Autogiro

Automatisk överföring av medlemsavgiften på rätt dag. Om du vill slippa hantera räkningar och förfallodagar ska du beställa Autogiro. På så vis missar du inte att betala din medlemsavgift och du får automatiskt senaste numret av **Down Under** skickat till dig samt tillgång till alla våra medlemsförmåner.

Jag heter Jörgen Tjörnvall, ägare och VD för Flygmäklarna och reseledare.

I januari 2014 & 2015 kommer vår nya version av kombinationsresan Australien/Nya Zeeland resa att vara klar och vi behöver då antingen separat reseledare för varje land eller någon med stor erfarenhet av båda länderna AU/NZ.

Vanligen har vi 2 svensktalande reseledare med varje grupp. Jag har själv arbetat som reseledare, min egen erfarenhet sträcker sig tillbaka till 1984. Jag brukar själva vara med på våra resor.

Du som arbetat professionellt med dessa destinationer – tveka inte utan kontakta oss gärna och berätta om Dig själv – initialt helst via mail.

Hälsningar, *Jörgen*

WWW.FLYGMAKLARNA.SE

info@flygmaklarna.se
flygmaklarna@telia.com

SCANDINAVIAN AIRBROKERS
FLYGMÄKLARNA
RESEBYRÅ

VI SÖKER ERFARNA SVENSKTALANDE RESELEDARE TILL VÅR RESA AUSTRALIEN & NYA ZEELAND "STOP-OVER" I HONG KONG

TILLBAKA I SYDNEY

Text & Foto: Anders Liljeqvist

I början av november kom jag efter en drygt sex månader lång Sverige-vistelse tillbaka till Sydney, och den senaste veckan har jag slagits av en massa skillnader; skillnader mellan det Sydney jag lämnade och kommer tillbaka till, samt skillnader mellan mina liv i Sverige och Australien.

Här i Sydney fortsätter man att försöka förbättra sin infrastruktur som på många områden är hopplöst efter jämfört med vad vi är vana vid i Sverige. I veckan satt jag på tåget från Central till North Sydney (en resa först genom tunnlar under city och sedan över Harbour Bridge) och slogs av att det plötsligt fanns mobiltäckning även inne i tunnelarna. En självklarhet i de flesta städer, men ett välkommet nytillskott för Sydneys pendlare. På nyheterna nyligen slog också den nya delstatsregeringens minister för kollektivtrafik sig för bröstet och annonserade att Sydney-trafiken redan 2015 minsann kommer att få ett nytt biljettsystem med trådlösa "smarta" (RFID) kort (något som redan funnits i Sverige i åtskilliga år).

Kommunens satsning på cykeltrafik fortsätter, och jag tycker mig se fler cyklister i trafiken än förra sommaren. Att cykla i Sydneys rusnings- trafik är fortfarande en lätt suicid aktivitet och en stor kulturförändring kommer att krävas innan det är lika naturligt som i Sverige att ta cykeln istället för bilen.

Den nya säsongens svenska backpackers är nu på ingång på allvar, och Facebook-gruppen "Svenskar i Sydney" (som jag är en av administratörerna för) har precis svällt till över 1 600 medlemmar. Alla ställer ungefär samma frågor, och varannan nykomling letar efter boende i Bondi och Manly, frågor om hur olika visum fungerar, eller letar efter vänner att dricka öl med.

En svensk backpacker som satte ribban ganska högt för sina kamrater i november var en 20-årig herre som, efter vad som måste ha varit mer än ett glas, kom på den eminenta idén att klättra upp på operahuset (bara för att snabbt gripas av polis). Som väl var blev han friad med blott en varning i tingsrätten, och visade en gång för alla att ingenting är omöjligt för målmedvetna svenskar. (På Youtube hittar du om du söker efter "cheeky swedish backpacker" ett nyhetsinslag från Channel

10 News om incidenten, komplett med bekymrade nyhetsankare och en intervju med killen i fråga.

I den svenska gemenskapen händer lite olika saker när vi kommer in i december. Man har precis hållit en stor konferens för Svenska Skolan, där svensklärare från Sverige, Australien och Nya Zeeland träffats på ambassaden i Canberra för att diskutera utvecklingen av hemspråksundervisningen här nere. Svenska Kyrkan har anordnat julmarknader både i Melbourne och Sydney, och de flesta andra organisationer och klubbar ordnar också olika former av julfester och julfiranden. Kyrkans Café Svensson i Sydney har nyligen renoverats och står nu redo att som vanligt ta emot över 200 gäster på julafton.

Själv ser jag särskilt fram emot Nordlingarnas jullunch som i år körs för den 65:e gången i ordningen, och som bjuder in svensktalande her- rar i Sydney med omnejd till alldeles för mycket god mat, snapssånger och farliga drycker. Namnet jullunch är lite missvisande, då kvällen för många brukar sluta omkring midnatt i skybaren på hotellet Shangri-La. (Kolla in www.nordlingarna.org.au för en idé om hur det kan gå till.)

När jag var i Sverige hade jag turen att träffa Lars Wallin och snubbla in i vänskapsföreningen. Lars bjöd in mig att börja skriva här i Down Under samt ta mig an rollen som landsambassadör, och bland annat kommer jag att försöka svara på läsarfrågor här i tidningen. Jag lovar inte att ha alla svar, men ska göra mitt bästa för att peka nyfikna läsare i rätt riktning. Om du själv har någon fråga som du tror att jag kan hjälpa dig hitta svaren på får du gärna höra av dig till mig via epost på anders@swedesinaustralia.com.

Om vi inte ses i Sydney före helgerna så får jag önska alla läsare en god jul och ett gott nytt år. Glöm inte att lägga isen i kylväskan efter ölflaskorna, och att investera i en bra stubby cooler för de kommande sommarkdagarna.

www.australienmanualen.se
www.swedesinaustralia.com

Text & Foto: Lars Wallin

SAMARBETE MED STUDIEFRÄMJANDET

Baka Pavlovatårta, vinprovning, läs om aboriginer eller maorier, Working Holiday, Operahuset i Sydney! Du och dina vänner bestämmer själva ämnet när det är dags för er studiecirkel.

Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen har under hösten inlett ett spännande samarbete med Studieförbundet, ett av Sveriges största studieförbund. Folkbildningen har funnits i Sverige sedan slutet av 1800-talet, nu sätter vi tillsammans med Studieförbundet fokus på Australien och Nya Zeeland. Det spelar ingen roll om du bor i Haparanda i norr eller Malmö i söder. Kontakta Studieförbundet på din ort och berätta att du vill starta en studiecirkel, allt som krävs är att man är minst tre personer. Till din hjälp har du förutom kunnig personal från Studieförbundet hela Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen. Vår styrelse, medlemmar och inte minst våra föreningsambassadörer på plats i Australien och på Nya Zeeland som står till förfogande när det gäller att svara på frågor och komma med tips.

Din studiecirkel kan exempelvis handla om australisk mat, tillsammans kan ni lära er att baka den legendariska Pavlovatårten. Kanske kan ni reda ut om vilken av länderna Australien eller Nya Zeeland som äger rätten att kalla den sin national(efter)rätt? Under 1920-talet turnerade ballerinan Anna Pavlova i Australien och på Nya Zeeland varpå bakelsen uppfanns till hennes ära. Varför inte lära sig hur man bakar ett traditionellt Dampbröd. Är ni intresserade av vin kan ni välja att lära er allt om druvor och vinområden.

Ett annat intressant ämne kan vara det australiska landmärket Sydney Opera House som invigdes den 20 oktober 1973. Arkitekt var dansken Jørn Utzon. De 1 056 000 glaserade, vita kakelpåsar är tillverkade på fabriken Skrombergaverken, numera CC Höganäs byggkeramik. Dessutom var det den finske arkitekten Eero Saarinen som till slut lyckades få juryn att ändra åsikt och utse Utzons förslag till det vinnande. Man hade 1955 utlyst en tävling om ett nytt operahus i Sydneys hamn. 1959 sattes

spaden i jorden i ett projekt som skulle komma att kantas av problem. Bygget drog ut på tiden och när budgeten skenade samtidigt som man 1965 valde en ny regering valde högerledaren Robin Askin att anställa en egen byggrådgivare som fick slutordet i samtliga beslut. Utzon protesterade utan resultat varpå han 1966 lämnade landet och sitt bygge i ursinne. Operahuset stod färdigt 1973, 10 år senare än beräknat och med en slutnota på 102 miljoner australiska dollar. Den ursprungliga budgeten var på 7 miljoner AUD. Visst känns detta som ett spännande ämne att ha en studiecirkel kring? Är du under 31 år och funderar på Working Holiday så passa på att i formen av en studiecirkel lära dig mer om vilka möjligheter som finns. Är du intresserad av AFL, australisk fotboll, starta en studiecirkel. Den aboriginiska kulturen är världens äldsta kvarvarande kultur, lär dig mer om detta folk som sträcker sig minst 60 000 år bakåt i den australiska historien. Var kom maorierna ifrån och hur länge har de funnits på Nya Zeeland? Ni bestämmer själva vad ni vill lära er mer om. Samarbetet mellan Studieförbundet och Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen är er en unik resurs ni nu kan använda er av.

Ekonomiskt stöd

Förutom möjligheten att ställa frågor och få tips så utgår det ett ekonomiskt stöd till de som startar studiecirklar. Ett stöd som kan användas till exempelvis studiematerial och studieresor.

Kontakta Studieförbundet på din ort så berättar de mer. Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen planerar även att genomföra föreläsningar runt om i Sverige. Vill du att vi kommer till din ort så kontakta ditt lokalkontor så kan de i sin tur kontakta styrelsen och tillsammans kan vi planera ett spännande föredrag. www.studieforamjandet.se

VILL DU SKRIVA EN ARTIKEL FÖR DOWN UNDER?

Har du rest, studerat, arbetat eller
upplevt något intressant med koppling
till Australien och Nya Zeeland?

Kontakta oss via www.australien-nyazeeland.se

